

การพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้ แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*

มณีนันท์ แก้วสุก¹ เกษทิพย์ ศิริชัยศิลป์²

(วันที่รับบทความ: 27 มกราคม 2564; วันที่แก้ไขบทความ: 10 มีนาคม 2564; วันที่ตอบรับบทความ: 12 มีนาคม 2564)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างหลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 2) ศึกษาผลการใช้หลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนนานาชาติยูนิค คอนคอร์ดี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 25 คน ได้จากการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน 2) แบบวัดทักษะการเขียนภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบทีแบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน (Dependent sample t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. หลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมหลักสูตรมีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.42$, S.D. = 0.52)

2. ผลการใช้หลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีผลการประเมินทักษะการเขียนภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตร, ประเด็นเรื่องเป็นฐาน, ทักษะการเขียนภาษาไทย

* บทความวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, 2564

¹ นักศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, E-mail: kuk.kaewsuk@gmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

The Curriculum Development of Thai Writing Skill Using Theme - Based Learning for Matthayom 2 Students^{*}

Maneerat Keawsuk¹ Kedthip Sirichaisin²

(Received: January 27, 2021; Revised: March 10, 2021; Accepted: March 12, 2021)

Abstract

The purposes of this research was: 1) to develop the curriculum of Thai writing skills using theme-based method and 2) to analyze the result of the implementation of Thai writing skills using theme-based for Matthayom 2 students. A group of 25 students of Matthayom 2, at Unity Concord International School, Chiangmai in the academic year of 2020 were the group chosen for implementing using the Simple Random Sampling method for this research. These group of students were chosen at random to implement both the theme-based method and the Thai writing skill method. The 2 research tools used were 1) a theme-based learning activity plan and 2) a Thai article writing test. The results of this research are analyzed using the percentage mean ($\bar{X}$) standard deviation method (S.D.), and the hypothesis test with dependent sample t-test.

The findings of this research found that:

1. Thai writing skills using the theme-based curriculum for Matthayom 2 students, of the secondary school level, the theme-based learning management showed the highest level of suitability ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.52)

2. As a result of the use of Thai writing skills using the theme-based curriculum for the Matthayom 2 students, the learning skill has a mean of a post-test score was significantly higher than the mean pre-test score ($p = .05$)

Keywords: Curriculum development, Theme-based Learning, Thai writing skills

^{*} Research Article from Thesis for the Master of Education Program in Curriculum and Instruction, Lampang Rajabhat University, 2021

¹ Student in Master of Education Program in Curriculum and Instruction, Lampang Rajabhat University, E-mail: kuk.kaewsuk@gmail.com

² Associate Professor, Education Program in Curriculum and Instruction, Lampang Rajabhat University

ความสำคัญและปัญหาการวิจัย

ภาษาไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของ คนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดี ต่อกันทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติ สุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนา ความรู้ พัฒนาระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคง ทางเศรษฐกิจนอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และ สุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้รักษาและสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ซึ่งภาษาไทย เป็นหนึ่งในความภาคภูมิใจของคนไทยทั้งชาติ โดยเฉพาะภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาประจำชาติที่ใช้เป็นภาษา หลักในการสื่อสารเพื่อนำไปสู่การติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ บุคคลที่ยังต้องดำรงชีวิตอยู่ในสังคม คงไม่อาจปฏิเสธว่าการใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมเป็นศักดิ์และศรีแก่ตัวผู้ใช้ภาษาและเป็นพื้นฐานที่จะ นำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต หน้าที่การงานเพราะภาษาไม่เพียงแต่เป็นเครื่องมือในการสื่อสารแต่ยังแทรกอยู่ ในการดำรงชีวิตตลอดเวลา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554: 71)

การเรียนรู้โดยใช้ประเด็นเรื่อง (Theme-Based Learning หรือ Thematic Learning) เป็นรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ที่มีแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการประเภทพหุวิทยาการที่เชื่อในบริบทการเรียนรู้ที่เกาะ เกี่ยวกันแบบเป็นองค์รวมที่จะช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงอย่างลึกซึ้งของความรู้และ ทักษะกับประสบการณ์ในชีวิตจริงรอบตัว ความรู้ที่มีคุณค่าแท้จริงไม่ใช่ความรู้ที่แบ่งแยกกันอยู่ตามแต่ละ ศาสตร์วิชา โดยลำพังแต่จะต้องมีการหลอมรวมองค์ความรู้ต่างๆ เหล่านั้นไปใช้ในสถานการณ์จริงของ ชีวิต ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จึงควรสลายหรือทำให้เส้นแบ่งเขตแดนเนื้อหาสาระระหว่างรายวิชาให้หมดไป หรือลดลงให้มากที่สุดโดยใช้ประเด็นเรื่อง (theme) เป็นเครื่องมือช่วยเชื่อมโยงเกาะเกี่ยวความรู้จากแต่ละ ศาสตร์วิชา ซึ่งจะช่วยส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สำรวจเรียนรู้ความคิดรวบยอดของเรื่องนั้นๆ ด้วยทักษะและแง่มุมที่หลากหลาย เกิดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับชีวิตจริงโดยไม่มีการแบ่งแยกเป็นรายวิชา ทั้งยังช่วยลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาอันเกิดจากการจัดหลักสูตรแบบแยกรายวิชา นับได้ว่าเป็นการเรียนรู้ แบบบูรณาการที่เกิดประโยชน์กับผู้เรียนอย่างแท้จริง (พงศธร มหาวิจิตร, 2558: 94)

ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนนานาชาติยูนิ ดีคอนคอร์ด ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นโรงเรียนนานาชาติที่นักเรียนต้องใช้ ภาษาอังกฤษในการพูดและการเขียนเป็นหลัก จึงทำให้ทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนเกิดปัญหา เพราะนักเรียนไม่สามารถเรียบเรียงการเขียนให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญ

ของการเขียนภาษาไทย จึงได้สร้างหลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สอนได้นำไปพัฒนานวัตกรรมและกลวิธีการสอนเขียนภาษาไทยต่อไป

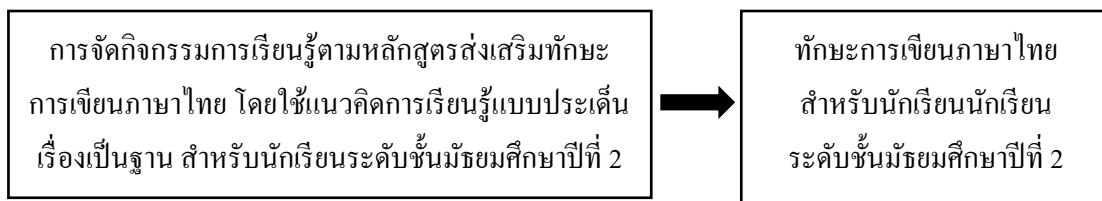
จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาหลักสูตรการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ขึ้น โดยเล็งเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาทักษะการเขียนในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีรากฐานในกลุ่มแนวทางการเรียนรู้บูรณาการแบบองค์รวม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นความสัมพันธ์กันระหว่างความเข้าใจในเนื้อหาบททักษะการเขียน จึงนับได้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการหลอมรวมทักษะและเนื้อหาความรู้ที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ไทยและทำให้นักเรียนมีวิสัยทัศน์ที่กว้างขวาง มีความรู้รอบด้าน นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโลกแห่งความเป็นจริงด้วยมิติรอบด้านและเกิดสมรรถนะในการเรียนรู้ได้ด้วยตัวไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างหลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อศึกษาผลการใช้หลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จากการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน เป็นการบูรณาการประเภทพหุวิทยาการที่เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในความรู้และคุณค่าที่แท้จริงไม่ใช่ความรู้ที่แบ่งแยกกันอยู่ตามแต่ละศาสตร์วิชา ซึ่งทฤษฎีที่สนับสนุนแนวทางการพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน ได้แก่ ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรของ Tabá (1962: 10) เนื่องจากหลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนาเป็นหลักสูตรระดับหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งมีกระบวนการพัฒนาหลักสูตรด้วยกันอยู่ 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การวินิจฉัยความต้องการ 2) การกำหนดวัตถุประสงค์ 3) การเลือกเนื้อหา 4) การจัดองค์ประกอบของเนื้อหา 5) การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ 6) การจัดองค์ประกอบของประสบการณ์การเรียนรู้ 7) การวินิจฉัยสิ่งที่ประเมินการเลือกวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาสร้างกรอบการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวทางการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัย เรื่อง หลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre Experimental Research Design)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีสัญชาติไทย โรงเรียนนานาชาติยูนิคัลคอนคอร์ด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3 ห้อง รวม 45 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีสัญชาติไทย โรงเรียนนานาชาติยูนิคัลคอนคอร์ด ปีการศึกษาที่ 1/2563 จำนวน 1 ห้อง ได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยใช้วิธีจับฉลาก รวม 25 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน

ตัวแปรตาม คือ ทักษะการเขียนภาษาไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 เครื่องมือประกอบด้วย หลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และคู่มือการใช้หลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีลักษณะเป็นความเรียงโดยหลักสูตรมีการเรียงลำดับตามหัวข้อดังต่อไปนี้ 1) ความเป็นมาและความสำคัญ 2) หลักการของหลักสูตร 3) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 4) โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตร 5) แนวทางการจัดการเรียนรู้ 6) สื่อการเรียนรู้ 7) การวัดและประเมินผลของหลักสูตร และ 8) เงื่อนไขในการนำหลักสูตรไปใช้

ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือประกอบด้วย แบบวัดทักษะการเขียนภาษาไทย ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดอัตนัยหรือความเรียง (Subjective or Essay Test) จำนวน 1 ข้อ คะแนนเต็ม 40 คะแนน มีลักษณะเป็นแบบทดสอบอิงเกณฑ์ ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ตามตัวชี้วัดของหลักสูตรทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากหน่วยการเรียนรู้ ของหลักสูตรฯ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และคู่มือการใช้หลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้ ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรและสังเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตรและเลือกกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ผู้วิจัยเลือกใช้กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของ Taba (1962) 7 ขั้นตอน คือ 1) การวินิจฉัยความต้องการ 2) การกำหนดวัตถุประสงค์ 3) การเลือกเนื้อหา 4) การจัดองค์ประกอบของเนื้อหา 5) การเลือกประสบการณ์ การเรียน 6) การจัดองค์ประกอบของประสบการณ์การเรียนรู้ 7) การวินิจฉัยสิ่งที่ประเมิน การเลือกวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ศึกษาบริบท ต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน สภาพการจัดการเรียนการสอน ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนความต้องการและความสนใจของผู้เรียน เพื่อนำประเด็นต่าง ๆ มาจัดเรียงลำดับความสำคัญในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และกำหนดประเด็นในการพัฒนาหลักสูตร ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรโดยศึกษาจากเอกสาร ดังนี้ 1) หลักสูตรภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทย 2) หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) หนังสือเรียนและคู่มือครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อนำมากำหนดเป็นเนื้อหาของหลักสูตร ซึ่งเนื้อหาของหลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยมีจำนวน 6 หน่วย ใช้เวลา 15 ชั่วโมง ดังนี้ หน่วยที่ 1 ดวงจันทร์วันเพ็ญ ใช้เวลาจัดกิจกรรม 2 ชั่วโมง หน่วยที่ 2 ราตรียี่เป็ง ใช้เวลาจัดกิจกรรม 1 ชั่วโมง หน่วยที่ 3 เล่าขานตำนาน “โคมล้านนา” ใช้เวลาจัดกิจกรรม 4 ชั่วโมง หน่วยที่ 4 ผางประทีปภักดิ์สรวง ใช้เวลาจัดกิจกรรม 3 ชั่วโมง หน่วยที่ 5 สร้างสรรค์กระทง

นานาชาติ ใช้เวลาจัดกิจกรรม 4 ชั่วโมง หน่วยที่ 6 เรื่องเก่าเล่าขาน ตำนาน “ยี่เป็ง” ใช้เวลาจัดกิจกรรม 1 ชั่วโมง ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์กิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรฯ ได้ลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 คัดเลือกประเด็น ขั้นที่ 2 วางแผนการนำไปใช้ ขั้นที่ 3 นำแผนสู่การปฏิบัติ และขั้นที่ 4 ประเมินการเรียนรู้และนำเสนอผลงาน ผู้วิจัยเลือกวิธีการวัดและประเมินผลเป็นแบบประเมินทักษะการเขียนภาษาไทยโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐานเพื่อกำหนดตัวบ่งชี้ในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยเลือกวิธีการวัดและประเมินผลเป็นแบบทดสอบวัดทักษะด้านการเขียนเรียงความมีลักษณะเป็นแบบทดสอบชนิดอัตนัยหรือความเรียง จำนวน 1 ข้อ คะแนนเต็ม 40 คะแนน นำหลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยฯ และคู่มือการใช้หลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยฯ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนที่มีประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 3 ปี ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลที่มีประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 3 ปี และผู้เชี่ยวชาญด้านกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นครูวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษหรือครูเชี่ยวชาญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จึงจะถือว่ามีความเหมาะสม ปรับปรุงแก้ไขและจัดพิมพ์หลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยฯ และเอกสารประกอบหลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยฯ เป็นรูปเล่มสมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้จริงภาคสนามกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโรงเรียนนานาชาติยูนิดี คอนคอร์ด อำเภอ สารภี จังหวัด เชียงใหม่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 25 คน ต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาผลการใช้หลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้นแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลังการทดลอง (One Group Pretest Posttest Design) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวัดทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบวัดทักษะการเขียนภาษาไทยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น จากนั้นผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน จำนวน 15 ชั่วโมง หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วได้ดำเนินการวัดทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

อีกครั้งด้วยแบบทดสอบฉบับเดิมเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเปรียบเทียบกับผลการทดสอบก่อนเรียนด้วยการทดสอบที่แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน (dependent sample t-test)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัยที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้
ขั้นตอนที่ 1 ผลการพัฒนาหลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีองค์ประกอบของหลักสูตรมี 8 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความเป็นมาและความสำคัญ 2) หลักการของหลักสูตร 3) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 4) โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตร 5) แนวทางการจัดการเรียนรู้ 6) สื่อการเรียนรู้ 7) การวัดและประเมินผลของหลักสูตร และ 8) เงื่อนไขในการนำหลักสูตรไปใช้ ผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.90) และผลการประเมินคุณภาพของคู่มือมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.49)

ขั้นตอนที่ 2 ผลการใช้หลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผลการใช้หลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนของกลุ่มทดลอง รายละเอียดดังตารางที่ 1 ตารางที่ 1 แสดงผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองตามหลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	28.48	4.37	8.80	3.51	12.53*	0.00
หลังเรียน	37.28	2.23				

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการวัดทักษะการเขียนภาษาไทยการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 28.48 คะแนน และ 37.28 คะแนน ตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการสร้างหลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า ผลการสร้างหลักสูตร ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญ หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตร กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ประเด็นเรื่องเป็นฐาน ระยะเวลา ผู้เรียน สื่อและแหล่ง การเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ซึ่งนำหลักสูตรที่มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, $SD = 0.52$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ทำการศึกษาเอกสารงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยทักษะและมุมมองที่หลากหลาย ตามแนวคิดของ พงศธร มหาวิจิตร (2558) ที่ได้กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้ประเด็นเรื่อง (Theme-Based Learning หรือ Thematic Learning) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีรากฐานในกลุ่มแนวทางการเรียนรู้แบบบูรณาการประเภทพหุวิทยาการ (Interdisciplinary) และศึกษากิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดของนาตยา ปิณฑนานนท์ (2546) ที่ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนโดยใช้ประเด็นเรื่องเป็นฐานว่าเป็นเครื่องมือสำคัญหนึ่งที่จะเชื่อมโยงร้อยเรียงทักษะและสาระความรู้ (strands) ของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยอาศัยประเด็นเรื่องเป็นแกนยึดเหนี่ยวเข้าไว้ด้วยกัน ประเด็นเรื่องที่สมควรเป็นโมโนทัศน์แบบกว้างๆ ที่เอื้อต่อการใช้ความรู้และมุมมองในหลายๆ วิชาร่วมกัน สามารถสื่อความหมายที่เป็นแนวคิดหรือความคิดรวบยอด (concept) ที่กว้างขวางแก่ผู้เรียน และผู้วิจัยได้นำกระบวนการพัฒนาหลักสูตร มาวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตรมี 7 ขั้นตอน คือขั้นที่ 1 การวินิจฉัยความต้องการ ขั้นที่ 2 การกำหนดจุดมุ่งหมาย ขั้นที่ 3 การเลือกเนื้อหา ขั้นที่ 4 การจัดองค์ประกอบของเนื้อหาขั้นที่ 5 การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ขั้นที่ 6 การจัดองค์ประกอบของประสบการณ์การเรียนรู้ ขั้นที่ 7 การวินิจฉัยสิ่งที่ประเมิน และพัฒนาหลักสูตรฯ โดยพิจารณาจาก 8 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความเป็นมาและความสำคัญ 2) หลักการของหลักสูตร 3) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 4) โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตร 5) แนวทางการจัดการเรียนรู้ 6) สื่อการเรียนรู้ 7) การวัดและประเมินผลของหลักสูตร และ 8) เงื่อนไขในการนำหลักสูตรไปใช้ พร้อมทั้งได้สร้างคู่มือการใช้หลักสูตรฯ โดยมีเนื้อหาประกอบด้วย คำชี้แจงการใช้หลักสูตร คำแนะนำสำหรับครู จุดมุ่งหมายของหลักสูตร การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการเรียนการสอนฯ โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตร และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และคู่มือการใช้หลักสูตรฯ ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสม พบว่า ผลการ ประเมินคุณภาพของคู่มือมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.60$, $S.D. = 0.49$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ประเด็นเรื่องเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนตามเรื่องที่นักเรียนให้ความสนใจ มีความหลากหลายในการคัดสรรประเด็นมาให้ผู้เรียนได้ศึกษา

มีการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติการเขียนจริง ได้เรียนรู้จากสื่อการเรียนการสอนและสถานการณ์เสมือนจริงในเวลาที่เหมาะสมกับเทศกาลต่างๆที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น

2. ผลการทดลองใช้หลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีผลคะแนนทดสอบวัดทักษะด้านการเขียนเรียงความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 8.48 และค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 37.28 ที่ปรากฏเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการสอนทักษะด้านการเขียนภาษาไทยโดยใช้ประเด็นเรื่องเป็นฐาน นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน มีทักษะ มีแรงมุกที่หลากหลาย และฝึกปฏิบัติตามจุดประสงค์การเรียนรู้ รวมถึงเกิดการเรียนรู้ที่มีลักษณะสอดคล้องกับชีวิตจริง ที่ไม่มีการแบ่งแยกเป็นรายวิชา นับได้ว่าเป็นการเรียนรู้แบบบูรณาการที่เกิดประโยชน์กับผู้เรียนอย่างแท้จริง ครูทำหน้าที่ในการสอนและกระตุ้นนักเรียนศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง เชื่อมโยงความรู้อย่างเป็นระบบ รู้จักการแก้ปัญหาและเสนอแนะตามกิจกรรมอย่างมีเหตุและผล

เมื่อพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนมีค่า 4.37 และหลังเรียนมีค่า 2.23 แสดงให้เห็นว่าการวัดทักษะการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนเมื่อยังไม่ได้มีฐานประเด็นเรื่องที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ นักเรียนจะมีปฏิสัมพันธ์และความสนใจ ตั้งใจ ความกระตือรือร้นในการพัฒนาความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาไทยไม่มากนัก และเมื่อได้ร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรที่จัดฐานประเด็นเรื่อง มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนเป็นสำคัญ ช่วยส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สำรวจเรียนรู้ความคิดรวบยอดของเรื่องนั้น ๆ ด้วยทักษะและแรงมุกที่หลากหลายได้ส่งผลให้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียนมีค่าความแตกต่าง ลดลงจากก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสอดคล้องกับ Harmer J, (1982) ได้ให้เหตุผลของการสอบว่า ผู้เรียนจำเป็นต้องสอบเพื่อวัดความสามารถด้านต่าง ๆ ซึ่งการสอบวัดความสามารถ มีดังนี้ 1.การสอบวัดระดับ (placement test) 2.การสอบวัดความก้าวหน้าของผู้เรียน (progress test) 3.การสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (achievement test) 4.การสอบแบบสาธารณะ (public examination) และเมื่อได้ทำการทดสอบพบว่าคะแนนของนักเรียนมีคะแนนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย มากกว่าก่อนเรียน และมีร้อยละของการพัฒนาคิดเป็นร้อยละ 12.53 อีกทั้งยังสอดคล้องกับ พุดชา นุสดี (2551) ได้ศึกษางานวิจัย เรื่อง ทักษะการเขียนเรียงความของนักเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชลวรัธดากิเยก จำนวน 50 คนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรียงความกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีทักษะการเขียนเรียงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการเขียนเรียงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยและการอภิปรายด้วยเหตุผลดังกล่าว เป็นเหตุผลสนับสนุนว่าการใช้หลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐานครั้งนี้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือหลังจากการใช้หลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านทักษะการเขียนภาษาไทยที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การนำหลักสูตรไปใช้ ผู้สอนควรศึกษารายละเอียดของหลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และคู่มือการใช้หลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างละเอียดเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนและควรกระตุ้นความรู้และช่วยอำนวยความสะดวกให้นักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมต่างๆ ตามขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ระหว่าง อบรม ต้องมีความยืดหยุ่นพอสมควร เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ทุกกิจกรรมเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้และแก้ปัญหาด้วยตนเองพร้อมที่จะออกแบบการเรียนรู้ในห้องเรียนได้เต็มตามศักยภาพ

3. ครูผู้สอนควรใช้เทคนิคในการสร้างความสัมพันธ์และสร้างบรรยากาศ เพื่อให้เกิดความไว้วางใจของผู้เรียนในการสะท้อนความรู้สึก การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. หลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถพัฒนารูปแบบให้นักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ เรียนได้ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรจัดให้มีเนื้อหาที่ยากง่ายไปตามวัยของผู้เรียน

2. การใช้หลักสูตรส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบประเด็นเรื่องเป็นฐาน เป็นแนวคิดเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เน้นการเปลี่ยนแปลงด้านทักษะการเขียนภาษาไทยของผู้เรียน จึงควรใช้แนวคิดอื่น ๆ มาใช้ร่วมกันในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *หลักสูตรแกนกลางศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ:

กระทรวงศึกษาธิการ.

นาคยา ปิณฑนานนท์ และคณะ. (2546). *จากหลักสูตรสู่หน่วยการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

พงศธร มหาวิจิตร. (2558). Theme-Based Unit: ความท้าทายในการออกแบบการเรียนรู้สำหรับครูยุคใหม่.

วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์, 30(2), 93-101.

พุดชา นุสดี. (2551). *หลักการเขียนเรียงความ*. กรุงเทพฯ: อี เค บุคส์.

Harmer, J. (1982). What is Communicative?. *English Language teaching journal*, 24: 166-167.

Taba, H. (1962). *Curriculum Development Theory of Practice*. New York: Harcourt, Brace and World.
